

гок, а Савели между тях, усмихнат, чака смъртта без страх. Селяните се засрамили.

— Оставете го, момчета, кучета да го ядат! — казали те. — Ако го обесим, от грях и от нещастие не можем да се отжрвем.

И решили да го не закачат.

— За твоите способности, — казали те, — ние ти се покланяме до земята, но за кражбата ще трябва да те поналожим.

Понабили го малко и заедно с него се вжрнали в селото.

Преведе Ст. В.

Вулкани

Рубакин

Водата постоянно се стреми да изравни земната повърхнина, като разрушава планините и запълня океаните и долините с наносите си. Има, обаче, друга сила в земята, която пак се стреми да създаде нови планини, нови долини. Тази сила е подземния огън.

Колкото повече се спускаме надолу в земята, толкова става по-топло. Това се узнало в дълбоките мини, които хората изкопали, за да добият разни руди и каменни въглища. Има мини с дълбочина на стотини метри. На джното в тези мини е по-топло, отколкото на земната повърхнина. Ако се спуснем още по-надолу в земята, ще видим, че там е още по-топло. Най-после се стига до такова място, дето земята прилича на огнена каша, която се нарича лава.

Огнената лава ври и клокаче под земята и постоянно търси изход. Когато намери слаби земни пластове, тя ги пробива и с голяма сила излиза на повърхнината на земята и се разлива наоколо като страшна огнена река. На повърхнината на лавата се явяват огнени мехури, които лесно се пукат и из тях излизат водни пари.

Когато лавата излиза, хиляди и милиони капки хвърчат на разни страни, изстиват и във вид на пепел и